

DHOMA E POSAÇME E
GJYKATËS SUPREME TË
KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË
LIDHEN ME AGJENCINË
KOSOVARE TË
MIRËBESIMIT

SPECIAL CHAMBER OF THE
SUPREME COURT OF KOSOVO
ON KOSOVO TRUST AGENCY
RELATED MATTERS

POSEBNA KOMORA
VRHOVNOG SUDA
KOSOVA ZA PITANJA
KOJA SE ODNOSE NA
KOSOVSKU
POVERENIÇKU AGENCIJU

U parnici između

ASC-10-0006

Tužioc/Žalioci

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

protiv

DP " [REDACTED] Priština
koje zastupa
Kosovska poverenička agencija
koju zastupa UNMIK kancelarija za pravna pitanja
Priština

tuženog

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Tapio Vanamo, predsednik PKVS, predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Mr.sc.

Sahit Sylejmani, sudije, o žalbi tužioca na rešenje Sudskog veća PKVS od 17. decembra 2009. godine, SCC-07-0245, nakon većanja održanog 10. februara 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE

1. Žalba žalilaca od broja 1 do 162 odbija se kao neosnovana.
2. Žalba žalilaca 163 – 202 odbija se kao nedopustiva.
3. Rešenje Sudskog veća od 17. decembra 2009. godine, SCC-07-0245 podržava se.
4. Kad je reč o žalbi, tačka 2 izreke rešenja Sudskog veća od 17. decembra 2009. godine, SCC-07-0245 poništava se.
5. Kad je reč o žalbi, KPA se briše iz predmeta kao tužena.
6. Žalioци su obavezni da zajedno plate sudske takse u iznosu od 60 evra za žalbene postupke PKVS.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

Dana 4. juna 2007. godine, tužιοci su podneli PKVS-u tužbu tražeći da se tuženi obaveže da im isplati plate za period od 1991 do 1999. godine, uključujući pravni interes, kao i naknadu troškova postupka. Oni su kao tuženu naveli Kosovsku povereničku agenciju u vezi sa DP „[REDACTED]“, Priština.

Rešenjem Sudskog veća od 17. decembra 2009. godine, SCC-07-245, PKVS je prekinula postupak shodno članu 9.3 Uredbe UNMIK-a 2005/18, tvrdeći da je 13. aprila 2007. godine Agencija započela likvidaciju drugotuženika DP „[REDACTED]“, Priština. Sudsko veće je u svom rešenju kao tuženike istakla navedeno preduzeće i KPA.

Ožalbeno rešenje je uručeno zastupniku tužilaca, Azemu Berishi 19. decembra 2009. godine, koji je 12. januara 2010. godine podneo žalbu na rešenje u ime svih tužilaca.

Dana 8. februara 2010. godine, Žalbeno veće izdalo je nalog tražeći od žalilaca da dostave punomoćje koje su potpisali svi žaliodci, uključujući posebno punomoćje za žalbeni postupak pred Žalbenim većem kao i prevod na engleski jezik tog dokumenta u roku od 20 dana od prijema naloga.

Nalog je uručen zastupniku žalilaca 11. februara 2010. godine i on je odgovorio na taj nalog 02. marta 2010. godine, podnoseći odvojeno punomoćje za 162 žaliodca i ističući da nije u mogućnosti da preda taj dokument svim žaliodcima jer su neki od njih preminuli, neki su promenili mesto bravka i adresu, dok je jedan deo njih i emigrirao.

Nalogom od 4. februara 2010. godine, Žalbeno veće uručilo je žalbu i potkrepljujuće dokumente tuženom DP, koje navodno zastupa Kosovska agencija za privatizaciju (KAP), kao i KPA, omogućujući im da podnesu odgovor na žalbu, u roku od 30 dana od prijema tog naloga.

Dana 08. marta 2010. godine KAP je podnela odgovor na žalbu, osporavajući meritum tužbe.

Dana 26. marta 2010. godine, Žalbeno veće izdalo je nalog tražeći pojašnjenje od oboje, KPA i KAP o obaveštenju žalilaca u vezi sa postupkom likvidacije, imenovanjem likvidacijskog odbora i pitanjem da li su žaliodci podneli tužbu likvidacijskom odboru.

U svom odgovoru KAP tvrdi da je obvaštenje o likvidaciji objavljeno u novinama i istakla je svoje mišljenje da se dan objavljivanja računa kao dan obaveštanja tužioca. Likvidacijski odbor je osnovan 13. aprila 2007. godine i samo su neki od žalilaca podneli tužbu likvidacijskom odboru.

KPA u svom odgovoru ističe mišljenje da bi žalba trebala da bude odbijena kao nedopustiva uzimajući u obzir da žalioци nisu identifikovali pravog tuženog, odnosno KPA (umesto obraćanja KAP-u, koji nije bio deo postupka pred Sudskim većem).

Pravno obrazloženje:

1. Pre odlučivanja o dopustivosti žalbe ili o njenom meritumu, Žalbeno veće mora da pojasni sledeće: Žalbenom veću nije jasno zašto je Sudsko veće ex officio istaklo KPA kao tuženu. Namera tužioca je jasno bila da tuži DP, njihovog ugovarača, barem u vreme podnošenja tužbe koju je predstavio KPA, ali ne da tuži samu KPA, pošto je jasno da KPA nema pasivnu legitimaciju u ovom predmetu, jer ne postoje ugovorne veze između tužioca i KPA i jer tužioci nikada nisu tvrdili postojanje takvih veza niti bilo kakvih drugih pravnih osnova za bilo koje tužbe protiv KPA kao takve.

Mora da se istakne da je samo uključivanje druge stranke kao tužene u postupak, a da tužioci nisu proširili tužbu na tog tuženog, bez ikakve pravne važnosti i bez ikakvog uticaja na stranku koja je na taj način (eksplicitno i implicitno) pozvana u postupak (uporedite ASC-09-0029, ASC-09-0022, ASC-09-0004 et al). Jedan od glavnih principa parničnog postupka (barem u kontekstu kontinentalne Evrope) je da izričito zavisi od tužioca, a ne od suda, protiv koga on (tužilac) želi da započne postupak. Iz tog razloga rešenje Sudskog veća mora da bude ispravljeno, jer je jedini tuženi DP „XXXXXXXXXX“, Priština.

Što se tiče pitanja koja od dve Agencije koja je podnela odgovor na žalbu ima pravo da zastupa tuženoga i prema tome mora da bude istaknuta (i uručeno sa rešenjem) kao zastupnik tuženoga, mora da bude istaknuto da ovo pitanje, u vezi sa neuspehom žalbe kao takve, nije od stvarne važnosti za rezultat ovih postupaka. Ipak, to što je zastupnik naznačio u ovom

predmetu sledi uputstva koja je uredilo Žalbeno veće u svom rešenju ASC-09-0025 od 24. jula 2010. godine.

2. Žalba je delimično nedopustiva i delimično dopustiva, ali neosnovana.

a. Što se tiče žalilaca od 163 do 202 žalba je nedopustiva. Navodni zastupnik žalilaca nije podneo Žalbenom veću traženo punomoćje. Shodno članovima 61.4, 58.2, 28.2 lit.f i 25. 1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6. Pošto ovlašćeni zastupnik žalilaca od broja 163 do 202 nije pravilno potpisao žalbu, ona nema potpis koji je potreban prema članu 25.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6.

b. Što se tiče žalilaca od broja 1 do 162, žalba je dopustiva, ali neosnovana.

Sudsko veće je ispravno prekinulo postupak zbog likvidacije tuženoga koja je u toku.

Kako je citiralo Sudsko veće član 9.3 Uredbe UNMIK-a 2002/12, koja je izmenjena i dopunjena Uredbom UNMIK-a 2005/18 ističe sledeće:

“9.3 Bilo koji pravni postupak protiv društvenog preduzeća podvrgnutog likvidaciji shodno ovom članu obustavlja se kada Agencija podnese prijavu sudu u mestu gde je postupak pokrenut. Uz ovu prijavu prilaže se:

(a) dokaz o podnošenju obaveštenja opisanog u članu 39.3 Uredbe o poslovnim organizacijama (kada je predmet likvidacionog postupka akcionarsko društvo); (b) Dokaz o objavljivanju obaveštenja sadržanih u takvom obaveštenju jednom nedeljno u toku dve uzastopne nedelje u vodećoj publikaciji na albanskom jeziku koji se izdaje širom Kosova i u vodećoj publikaciji na srpskom jeziku shodno kriterijima koje donosi Odbor; (c) Dokaz o pojavljivanju na veb sajtu Agencije na albanskom, srpskom i engleskom jeziku, ako veb sajt postoji u vreme likvidacije; i

(d) Dokaz o obaveštavanju lica za koje Agencija veruje, ili bi s razlogom trebalo da veruje, da imaju potraživanja od dotičnog društvenog preduzeća.

Pored toga, član 13.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2007/1 primenjujući Uredbu UNMIK-a 2005/48 O reorganizaciji i likvidaciji preduzeća i njihovih imovina pod administrativnom upravom Kosovske povereničke agencije ističe da obaveštenje popraćeno traženim dokazima ima dejstvo moratorijuma kako je određeno članom 5.1 UNMIK Uredbe 2005/48.

Obaveštenje KPA koje je PKVS primila 6. juna 2007. godine u vezi sa započinjenjem postupka likvidacije tuženoga koje je na snazi od 13. aprila 2007. godine ispunjava kriterije istaknute u članu u citiranim odredbama. Narocito, spisak tužilaca koje je KPA direktno obavestila uključuje i žalioce.

Pod tim okolnostima obustava postupka, kako je odlučilo Sudsko veće, bila je obavezna, i nije moglo da bude doneseno ni jedno drugo rešenje.

Zahtevom za obustavu postupka Sud je *ex lege* obavezan da odmah obustavi postupak.

Sudsko veće je u ožalbenom rešenju ispravno posavetovalo žalioce da tužbu podnesu likvidacijskom odboru, koje je, u takvim slučajevima, jedino pravno telo za razmatranje tužbi potencijalnih poverilaca protiv tuženoga. Prema tome, tužiocima mogu da ostvare svoje tužbe pre nego što Agencija osnuje likvidacijski odbor.

3. Tačka 2 izreke ožalbenog rešenja mora da bude eliminisana u slučaju žalbe, jer uputstva za podnošenje žalbe citiranjem zakona bez ikakve diskrecije od strane suda, nisu rešenja koja mogu da budu donesena u izreci. Takvi podaci mogu da budu dati jedino unutar pravnog obrazloženja ili – još više – mogu da budu priloženi jedino uz rešenje.

4. Prema članu 11 Uredbe UNMIK-a 2008/4 i članu 66 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Sudsko veće mora da odluči o raspodeli troškova u prvostepenom postupku, i Žalbeno veće – kada konačno odlučuje o predmetu – o raspodeli troškova u oba postupka.

Sudski troškovi kako su određeni članom 10 Administrativnog uputstva br. 2008/02, kojeg je 27. novembra 2008. godine usvojio Sudski savet Kosova, primenjivi su za sudske postupke koji se vode pred PKVS, shodno Dodatnim pravilima postupka koje je ponovo izdao predsednik PKVS 13. decembra 2010. godine.

Prema članu 10.11, taksena tarifa za podnošenje žalbe iznosi 30 evra, dok shodno članu 10.21 u vezi sa članom 10.1 gorenavedenog Administrativnog naređenja, tarifa za izdavanje rešenja u drugostepenom postupku iznosi 30 evra.

Prema gorenavedenim odredbama ovog Administrativnog uputstva, žalioци moraju zajedno da plate 60 evra Posebnoj komori. Za više informacija o načelima sudskih taksa (pogledajte ASC-09-0021, ASC-10-30, ASC-10-0009 etc).

Izdalo Žalbeno veće PKVS ovog 10. februara 2011. godine:

Tapio Vanamo, EULEX predsedavajući sudija potpis

Torsten Koschinka, EULEX sudija potpis

Mr. sc. Sahit Sylejmani, sudija potpis

Tobias Lapke, EULEX upisničar potpis